

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5021

гр. София, 23.06.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в закрито заседание на 23.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

като разгледа дело номер **4730** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от ГПК във връзка с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по молба от 17.05.2022г. по описа на АССГ, депозирана от [фирма] /в ликвидация/, чрез ликвидатора И. Н., с искане за изменение на Решение № 1697 от 15.03.2022г., постановено по адм.д. № 4730/2020 на АССГ.

С решението съдът е отменил по Жалба на [фирма] /в ликвидация/, РА №Р-2225-1000394-091-001/16.06.2017г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на НАП – [населено място], потвърден с Решение №1558/02.10.2017г. от Директора на дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, с който са установени задължения за довносяне по ЗДДС в размер на 3 482 319.53 лв. главница и лихви за забава в размер на 2 967 855.51 лв., за периода 01.04.2008г. до 31.08.2010г., поради погасяване на публичните задължения на основание изтекла абсолютна погасителна давност и е Осъдил Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП да заплати на [фирма] /в ликвидация/ сумата от 89 793.00 лв. /осемдесет и девет хиляди седемстотин деветдесет и три лева/, съдебно-деловодни разноски в производството.

Препис от молбата е изпратен на другата страна за становище, който не е представил такава.

Въз основа на данните по делото и закона, съдът намира Молбата за неоснователна, по следните съображения:

Основният аргумент за изменение на решението, в частта за разноските, се изразява в това, че страната счита, че е приложима Наредба № 1/2014 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, при определяне размера на дължимото юрисконсулстско възнаграждение, съобразно материалния интерес по делото, в редакцията и действала при завеждане на делото, а не към приключването му, поради което намира, че не следва да се приложи сега действащата норма на чл. 8, ал.1, т.6 от

Наредбата ,а нормата по старата редакция, преди влизането и в сила, ДВ, бр.68 от 2020г., където размерът се определя по чл. 7, ал.2, т.4 от Наредба 1/2014.

Съдът намира това искане за неоснователно, поради това, че по своя характер наредбата като подзаконов акт на Висшия адвокатски съвет, приета във вр. чл. 36 и чл.38 от Закона за адвокатурата, не предвижда в ДР ретроактивнодействие на правните норми. Такова е допустимо, само ако е изрично предвидено в правна норма и закон. В случая, възникването на правото да се иска и присъди юрисконсултско възнаграждение е към момента на възникването на това право, което се предпоставя от уважаване на жалбата и постановяването на съответния във връзка с това осъдителен диспозитив, от което следва, че това потестативно право възниква към момента на постановяването на съответния акт и е изпълнимо, при неговото влизане в сила.

Предвид изложеното, съдът намира молбата за неоснователна и като такава, следва да я остави без уважение.

Воден от горното и на основание чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, съдът
ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ Молбата на [фирма] /в ликвидация/, за изменение на Решение № 1697 от 15.03.2022г., постановено по адм.д. № 4730/2020 на АССГ, в частта на разноските, като неоснователна.

Определението подлежи на оспорване пред ВАС в 7-модневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

След приключване на производството по чл.248 от ГПК, делото-да се изпрати на ВАС-за произнасяне по депозираната касационна жалба.

СЪДИЯ: